

188A 3258

72

PRÆSTEFORENINGENS BLAD

Nr. 14.

5. April 1935.

25. Aarg.

K. Barth: Vier Bibelstunden. — **E. Schlink:** Pflicht und Versuchung christlichen Bekenntens. (Theol. Existenz. H. 19 og 20). — **Chr. Stoll:** Konfessionen? — **H. Fausel:** Luther und die Deutsche Nation. — **Girgensohn-Schniewind:** Evangel. Verkündigung heute! (Bek. Kirche H. 23—25). — **Chr. Stoll:** Dokumente zum Kirchenstreit V. (Kaiser Verlag. München. 1935).

De Bibeltimer over Luk. Kap. 1, som Barth her fremlægger efter Stenogram, har han holdt sidste Advent for sine Bonner Studenter, efter at et »højere Bud« havde standset hans Universitetsforelæsninger. Han har valgt sit teologiske Hoved-Tema til Emne, nemlig den Advents-Kirke, der i sin troende Forventning allerede fremstiller den kristne Jule Opfyldelse. Kirken lever for Barth stadig i Advent, stadig i Forventning, stadig rækkende efter det, som ligger foran, og som dog allerede er kommet i Jesus Kristus. Det er Paradoxet for ham. Men Kirken maa aldrig komme til Besiddelsens Glæde. Da har den gjort sig selv til Gud og dermed fornægtet Ordet fra Gud. — Det trykte Ord her kan naturligvis ikke gengive den Afskeds-Stemning (o.s.v.), der har ligget over disse Samvær mellem Lærer og Elever og som Barth selv mindes med Glæde. Men vi nyder ham alligevel, naar han med friske, enkle Farver paany tegner for os det middelalderlige Kirke-Billede af Adventsskikkelserne Elisabeth og Maria i deres Tro og Forventning. Men vi kan saa heller ikke tilbageholde det Spørgsmaal: Er det blot Menneske-Tanken eller er det ogsaa Guds Virkelighed, han attegner for os? M. a. O.: Er Luk. Kap. 1 og Barths Teologi, der jo utvivlsomt ligger paa samme »middelalderlige« Linie, kun fromme

me Legender, hvis Skønhed vi tør nyde, eller er de ogsaa til os i Dags Guds Aabenbaring, hvis Sandhed kalder os selv ind i Afgørelsen?